

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Gfv.VI.30.460/2020/6.

A tanács tagjai: Dr. Vezekényi Ursula a tanács elnöke

Dr. Tibold Ágnes előadó bíró

Dr. Farkas Attila bíró

A felperes: ...

A felperes képviselője: Dr. Orosz János ügyvéd

Az alperes: ...

Az alperes képviselője: Dr. Fucskár Réka ügyvéd

A per tárgya: kártérítés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék, 61.Pf.632.296/2020/4. számú ítélete

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság, 4.P.22.808/2019/16. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 60.000 (hatvanezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes a kénysztörlesztési eljárást, majd felszámolási eljárást követően 2021. április 22-én megszűnt A.. S..Kft. (a továbbiakban: Kft.) önálló képviseleti joggal rendelkező ügyvezetője volt. Alperes mellett 2009. március 27. és 2012. február 21. között C.. L.. (a felperes ügyvezetőjének a férje) cégvezetői (a továbbiakban: cégvezető) tisztséget töltött be a Kft.-ben, szintén önálló képviseleti joga volt.

[2] A Kft. 2009. október 19-én részben hitelkiváltási célú hitelszerződést kötött az M.... B... A hitelszerződés 12. pontjában a Kft. többek között vállalta, hogy a tulajdonosi hitelek, tagi kölcsönöket alárendelten kezeli a banki hitelekhez képest, a bank írásos engedélye nélkül semmilyen jogcímen nem teljesít kifizetéseket tulajdonosai és azok közvetett érdekeltségébe tartozó társaságok felé. A szerződés biztosítékaként a felperes és egy perben nem álló cég készfizető kezességet vállaltak.

[3] A bank, a Kft. és a kezesek 2010. november 11-én megállapodást írtak alá a folyósított hitelből még fennálló a bank által nyilvántartott 13.784.917 Ft összegű tartozás 2011. január 31-ig történő megfizetéséről.

[4] Az alperes 2011. január 24-én 60.400 eurót vett ki készpénzben a Kft. bankszámlájáról, amelyet a Kft. egyik tagjának lejárt követelésére fizetett ki. A tag utóbb ezen összeget a Kft. fő beszállítója és hitelezője számláinak kifizetésére fordította.

[5] A cégvezető 2011. március 31-én a Kft. 18.779.660 Ft értékű árukészletét saját érdekeltségébe tartozó cég részére értékesítette, amely a vételárat nem egyenlítette ki.

[6] A bank a hitelszerződés alapján 2013. április 12-én a még fennmaradt 3.819.085 Ft megfizetésére szólította fel a Kft.-ét, ezt követően azonnali beszedési megbízás útján a készfizető kezesektől szedte be a fenti összeget. A másik kezes a felperesre engedményezte az alperessel szemben fennálló követelését.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[7] A felperes keresetében a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 339. § (1) bekezdésére és 355. § (1) bekezdésére hivatkozással kérte,

hogy a bíróság kötelezze az alperest 3.717.392 Ft kártérítés és járulékai megfizetésére. Álláspontja szerint az alperes mint a Kft. ügyvezetője azzal, hogy megsértve a hitelszerződés 12. pontját egy tagi kölcsönt a hitelszerződés törlesztése elé sorolt, jogellenesen járt el. Kizárólag e jogellenes alperesi magatartás vezetett ahhoz, hogy a felperesnek és jogelődjének kezesként a bank felé a Kft. tartozásaiért helyt kellett állniuk.

[8] A Kft. törlésére tekintettel – amelyet megelőző eljárások során fellelhető vagyon nem vált ismertté – a kezesi szerződésből eredő igényét az adós társasággal szemben nem tudja érvényesíteni.

[9] Alperes a kereset elutasítását kérte. Vitatta, hogy jogellenesen járt volna el. Előadta, hogy a tagnak kifizetett összeget valójában a Kft. tartozásának az egyik fő hitelezője (beszállítója) részére történő kiegyenlítésére fordította, ezáltal biztosítva a Kft. működőképességének fenntartását. Ennek köszönhetően a banki tartozás nagyobb részét a Kft. a bank 2013. április 12-én kelt felszólításig teljesítette. Hivatkozott arra is, hogy az eltelt mintegy kétéves időszak valamennyi pénzügyi tranzakciójának vizsgálata lenne szükséges annak megállapításához, hogy miért a kezeseknek kellett helytállniuk. Kiemelte, a cégvezető által a saját érdekelttségű cégének eladott árukészlet ellenértéke, annak megfizetése esetén önmagában fedezetet nyújtott volna a banki tartozásra.

Az első- és másodfokú ítélet

[10] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Határozata indokolása szerint a felperesnek kellett a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 164. § (1) bekezdése alapján, figyelemmel az rPtk. 339. § (1) bekezdésében foglaltakra, bizonyítania azt, hogy az alperes jogellenes, felróható magatartásából eredően kára keletkezett, és a bekövetkezett kárának az összegerszerűségét. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes nem tudott bizonyítási kötelezettségének eleget tenni.

[11] Rögzítette, a keresetben írtak szerint is a Kft. a bank felé fennálló tartozását nagyobb részt visszafizette, hiszen a 30.000.000 Ft hitelből a 2010. novemberében fennálló 13.784.917 Ft tartozás jelentősen, 3.717.392 Ft-ra csökkent. A társaság tehát üzemszerűen működött. Az alperes igazolta, hogy az általa felvett 60.400 eurót a Kft. érdekében használta föl. Az, hogy a cég végül a bank felé nem tudott teljesíteni, nem vezethető vissza egyértelműen az alperes döntésére.

[12] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[13] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem követett el hatályon kívül helyezést megalapozó eljárási szabálysértést azzal, hogy az alperes 2020. február 10-én 15 óra után, az utolsó tárgyalást megelőzően három nappal érkezett beadványát az idő rövidsége miatt nem kézbesítette a felperes részére. Az elsőfokú bíróság az rPp. 143. § (1) bekezdésének megfelelően a folytatólagos tárgyaláson ismertette az alperesi beadványt. A

felperes a tárgyalás távollétében történő megtartását kérte. Azzal, hogy a tárgyaláson nem jelent meg, megfosztotta magát attól, hogy az alperesi beadványt a tárgyaláson megismerje, arra nyilatkozatot tegyen és számolnia kellett azzal is, hogy a bíróság a tárgyalást berekesztheti. A bíróságnak nincs arra eljárásjogi kötelezettsége, hogy ilyen esetben a tárgyalás elhalasztásáról döntsön.

[14] A jogerős ítélet szerint a kártérítési felelősség bármely elemének bizonyíthatatlansága kizárja a kártérítési felelősség megállapítását. A másodfokú bíróság rögzítette, az alperes ugyan jogellenes magatartást tanúsított, amikor a hitelszerződés rendelkezését megszegve a bank írásbeli hozzájárulása nélkül nem elsődlegesen a banki kölcsöntartozást egyenlítette ki, azonban a felperes kára nem ekkor következett be, hanem akkor, amikor a bank a kezesi megállapodás alapján követelését a készfizető kezesekkel szemben érvényesítette. Az alperesi pénzkivétel és a felperes kárának bekövetkezése között több mint két év telt el, mely időszak alatt az adós cég a bank felé nagyobb részben teljesített. Nyilvánvaló, hogy ezen időszak alatt a cégnek működnie kellett, hiszen másként a tartozás részbeni kiegyenlítésre nem lett volna mód. Kiemelte, a cégvezető érdekeltségébe tartozó cég részére az általa értékesített áru 18.479.660 Ft ellenértéke nem nyert kiegyenlítést, pedig akár ezen összegből is lehetőség lett volna a banki tartozás kiegyenlítésére.

[15] Mindezek alapján a felperes nem bizonyította az alperesi jogellenes magatartás és a felperes kára közötti okozati összefüggést, azt, hogy kizárólag az alperesi pénztári pénzkivétel vezetett oda, hogy a cég működésképtelenné vált, és két évvel később a készfizető kezeseknek kellett teljesítenie a bank felé. A bizonyíthatatlanság terhé a felperesnek kell viselnie.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[16] A felperes felülvizsgálati kérelmében – tartalma szerint – a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a keresetnek helytadó döntés hozatalát, másodlagosan a jogerős ítélet elsőfokú ítéletre kiterjedő hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Állította, a jogerős ítélet az rPtk. 275. §-ába, 276. § (1) bekezdésébe, 339. (1) bekezdésébe, 355. § (1), (2) és (4) bekezdésébe, 360. § (1) bekezdésébe, az rPp. 2. § (4) bekezdésébe, 3. § (2), (3) és (6) bekezdéseibe, 8. § (1) bekezdésébe, 143. § (1) bekezdésébe, 163. § (1) és (3) bekezdéseibe, 206. § (1) bekezdésébe, 239. §-ába, 252. § (2) bekezdésébe, 394/B. § (1) és (2) bekezdésébe, az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény 1. § 17. pont d) alpontjába, és 17a. pontjába, 2. § (1) bekezdésébe, 9. § (1) bekezdésébe és 108. § (1) és (5) bekezdésébe ütközőmódon jogszabálysértő.

[17] Felperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság, továbbá az elsőfokú ítélet helybenhagyása folytán a másodfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat súlyosan okszerűtlenül, iratellenesen mérlegelte, a bizonyítási eljárást teljeskörűen nem folytatta le, döntése a jogszabályoknak és a rendelkezésre álló bizonyítékoknak nem felel meg.

[18] A felperes az elsőfokú eljárásban is előadottakkal egyezően kifejtette, véleménye szerint a „teljes tényálláshoz” tartozik a Kft. teljes cégtörténete, üzleti eredményei, későbbi veszteséges működésének, valamint az alperes és a cégvezető konfliktusának okai, amelyeket részletesen előadott.

[19] Felperes hangsúlyozta, tévesen és iratellenesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes nem járt el jogellenesen, amikor a bank engedélye nélkül tagi kölcsönt fizetett vissza a bank felé fennálló tartozás esedékességét közvetlenül megelőzően. Ezzel szemben helyes következtetésre jutott a másodfokú bíróság a jogellenesség megállapításával.

[20] Az ok-okozati összefüggés körében felperes felhívta a figyelmet arra, hogy a banki hitel visszafizetési dátuma 2011. január 31. napja volt, ezzel szemben alperes január 24-én vett fel készpénzben 60.400 eurót (akkori árfolyamon számolva 16.890.256 Ft-ot) a társaság bankszámlájáról. Már a pénzfelvétel időpontja is alátámasztja az alperes rosszhiszemű eljárásának tényét. Téves és jogszabályellenes a másodfokú bíróság által levont következtetés, miszerint a felperes nem bizonyította az alperesi jogellenes magatartás és a felperes kára közötti okozati összefüggést, mivel az alperesi pénzkivétel és a felperes kárának bekövetkezése között több, mint két év telt el. Felperes e körben hangsúlyozta, egyrészt a banki igényérvényesítés esetleges késedelve nem értékelhető a felperes terhére, másrészt amennyiben alperes a készpénzfelvételt nem foganatosítja, úgy a társaság bankszámláján megfelelő fedezet állt volna rendelkezésre a banki hitel kielégítésére, tehát felperesnek mint kezesnek nem kellett volna teljesítenie, ezáltal kára sem következett volna be. Lényegtelen, hogy mennyi idő telt el a pénzfelvétel és a banki igényérvényesítés között, hiszen amennyiben alperes a szerződésnek megfelelően járt volna el, a felperes fizetési kötelezettsége és felelőssége fel sem merülhetett volna.

[21] Eljárási szabálysértésként felperes arra hivatkozott, hogy elsőfokú bíróság az alperes beadványát nem kézbesítette a felperes részére, ezáltal elzárta a felperest annak megismeréséhez és arra történő nyilatkozattételhez fűződő joga gyakorlásától, amelyek biztosítása a bíróság kötelezettsége lenne. A másodfokú bíróság ezen súlyos eljárási szabálysértést nem küszöbölte ki. Az rPp. 143. § (1) bekezdése szerinti iratismertetés nem helyettesíti a beadványok ellenfél részére történő megküldését, nem mentesíti a bíróságot ezen kötelezettsége alól, másrészt azon tény, hogy az egyik peres fél a folytatólagos tárgyaláson nem jelenik meg, semmi esetre sem tekinthető joglemondásnak. A perben érvényesülő elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint joghatályosnak kizárólag az elektronikus kézbesítés fogadható el.

[22] Felperes álláspontja szerint másodfokú bíróságnak vagy a kérdéses alperesi beadvány kézbesítésével, vagy a felperes nyilatkozattételre történő felhívásával kellett volna áthidalnia az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértését, és eleget tenni a polgári peres eljárás alapelveiből eredő kötelezettségének, illetve – figyelemmel a jogszabálysértés súlyára – az rPp. 252. § (2) bekezdése alapján hatályon kívül kellett volna helyeznie az elsőfokú ítéletet a tárgyalás kiegészítése érdekében.

[23] További eljárási szabálysértésként hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási teherről általános jelleggel adott tájékoztatását utóbb a felek perbeli nyilatkozatait követően nem egyediesítette, nem igazította a módosuló peradatokhoz, amely szabálysértést a másodfokú bíróság ugyancsak nem észlelt. Egyik bíróság sem vette figyelembe döntése meghozatala során azon tényt sem, hogy a Kft. és annak azon tagja, amelynek a kifizetés történt, kapcsolt vállalkozások. Ez a tény közhiteles nyilvántartásban rögzített adat, tehát a bíróságnak arról hivatalos tudomása van, így azt a felek hivatkozása nélkül is figyelembe kellett volna vennie. Ez a körülmény is alátámasztja az alperes rosszhiszemű és a társaság

működésének ellehetetlenítésére, valamint a felperes és kezestársa helytállási kötelezettségre szorítására irányuló szándékát, amit ítéletük meghozatalakor a bíróságoknak vizsgálniuk és értékelniük kellett volna.

A Kúria döntése és jogi indokai

[24] A Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és azt a kérelemben megjelölt okokból nem találta jogszabálysértőnek.

[25] A felperes felülvizsgálati kérelmében egyrészt eljárásjogi, másrészt anyagi jogi jogszabálysértésekre hivatkozott.

[26] A Kúria annyiban osztotta a felperes felülvizsgálati kérelmében írt érvelést, miszerint eljárási szabálysértést követett el az elsőfokú bíróság azzal, hogy az alperes utolsó tárgyalást megelőzően három nappal benyújtott beadványát nem kézbesítette a felperes részére, ami az elektronikus kézbesítésre tekintettel az idő rövidege ellenére is lehetőséget nyújtott volna a felperesnek arra, hogy annak tartalmát a tárgyalás berekesztése előtt megismerje, és amennyiben kíván, arra írásban, vagy a tárgyaláson mégis megjelenve szóban reagáljon. Ugyanakkor helytállóan hivatkozott az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében arra, hogy az rPp. 275. § (3) bekezdése értelmében csak az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással járó eljárási szabálysértés alapozza meg a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és a felperes által hivatkozott kézbesítés elmaradása ilyennek nem tekinthető az alábbiakra tekintettel.

[27] Alperes állította, hogy ebben a beadványában a korábbiakhoz képest új előadást nem tett. A felperes – bár a fellebbezésében szintén hivatkozott a fenti eljárási szabálysértésre és arra, hogy ezáltal az elsőfokú bíróság elzárta őt a nyilatkozattétel lehetőségétől – a fellebbezésében, de a felülvizsgálati kérelmében sem adott elő a per tárgyát érintően olyan érvet, amellyel alátámasztotta volna, hogy a beadvány ismerete a perbeli helyzetére, az arra adott nyilatkozat az érdemi döntésre hatással lehetett volna, a beadvány ismeretének hiánya miért volt konkrétan sérelmes számára. Annak tartalmát jogorvoslati kérelmeiben nem vitatta, azokra érdemben nem tett észrevételt, ami alátámasztja azt az alperesi állítást, hogy abban újdonság nem szerepelt. Az ügy érdemi elbírálására kiható eljárási szabálysértésnek akkor minősülne a beadvány közlésének elmulasztása, ha az arra teendő felperesi nyilatkozatnak kihatása lehetett volna a bíróság döntésére. Ilyenre azonban a felperes nem hivatkozott, illetve ezen nyilatkozatát a felperesnek a fellebbezésében, illetve a felülvizsgálati kérelmében kellett volna előadnia.

[28] Arra is helytállóan utalt az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében, hogy a felperes az eljárás korábbi szakaszaiban nem hivatkozott az rPp. 3. § (3) bekezdésében előírt tájékoztatási kötelezettség megsértésére. A Kúria következetes gyakorlata szerint az rPp. 272. §-ából fakadóan a felülvizsgálati kérelemben nem jelölhető meg olyan új jogszabálysértés, amelyre a fél korábban nem hivatkozott és amelyre vonatkozóan a jogerős határozat döntést nem tartalmaz (Kfv.37214/2016/7. - KGD2017.119; Kúria Pfv.I.21.212/2019. - BH2020. 208.; Gfv.VII.30.828/2016/5.). A Kúria ezért érdemben nem vizsgálta, nem vizsgálhatta a felperes

arra vonatkozó, először a felülvizsgálati kérelmében előadott érvelését, hogy az elsőfokú bíróság tájékoztatása nem felelt meg a jogszabályi követelményeknek, amit a másodfokú bíróság nem észlelt és nem küszöbölt ki. A Kúria ezért csak utal arra, a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének következményeiről a bíróság által adandó tájékoztatásának csak a perben releváns tényekre kell vonatkozniuk. A felperes által a per későbbi szakaszában előadott (és a felülvizsgálati kérelmében megismételt) ún. „teljes tényállás” a jelen perben előterjesztett kártérítési keresetének ténybeli és jogi alapjával közvetlenül össze nem függő körülményekre vonatkozott, amelyek a kezesi helytállási kötelezettségből eredő kártérítési igény, ezen belül is (a felülvizsgálati eljárásban egyedül elbírálandó) okozati összefüggés megítélése tekintetében nem bírnak relevanciával, így ezek vonatkozásában a bíróságokat nem terhelte tájékoztatási kötelezettség.

[29] A felperes által megjelölt anyagi jogi jogszabálysértések vonatkozásában a Kúria rögzíti, a másodfokú bíróság – szemben az elsőfokú bíróság álláspontjával – egyetértett a keresetben foglaltakkal annyiban, hogy az alperes jogellenes magatartást tanúsított, ezért a jogellenesség körében a felülvizsgálati kérelemben előadott érveket a Kúria nem vizsgálta. A jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel nem támadott megállapítását, miszerint az alperes jogellenes magatartást tanúsított, tényként vette figyelembe. A másodfokú bíróság kizárólag a kártérítési felelősség egyik konjunktív feltétele, a közvetlen ok-okozati összefüggés hiányára tekintettel hagyta helyben a felperes keresetét elutasító elsőfokú ítéletet. Ezért a felülvizsgálati eljárásban a Kúriának az alperes kártérítési felelőssége fennállásának megítélésekor csak azt kellett vizsgálnia, megsértette-e a másodfokú bíróság a felperes által hivatkozott jogszabályhelyeket, amikor nem találta bizonyítottanak az alperesi jogellenes magatartása és felperes felmerült kára közötti közvetlen okozati összefüggést.

[30] Tény, hogy a rendelkezésre álló okiratok szerint a Kft.-nek mint adósnak 2011. január 31-én teljesítenie kellett volna a bank felé még fennálló fizetési kötelezettségét, és az alperes e határidőt közvetlenül megelőzően vett fel és fizetett ki a cég egyik tagjának a banki tartozást jóval meghaladó összeget. Ugyanakkor a bank – a perben nem tisztázott okból – csak 2013 áprilisában szólította fel a Kft.-t a teljesítésre. A felperes, illetve jogelődje, a másik kezes kárát az okozta, hogy a Kft. a bank 2013. április 12-i felszólításának nem tett eleget, mert ennek következtében inkasszálta a követelését a kezesek bankszámlájáról, ahogyan azt a jogerős ítélet helytállóan állapította meg. Felperes a perben végig azt állította, hogy a Kft. 2013 áprilisi nemteljesítését kizárólag a 2011 januári alperesi készpénzfelvétel okozta, ugyanakkor az eljáró bíróságok egyezően, a rendelkezésre álló bizonyítékok értékelésének eredményeként arra jutottak, hogy a felperes nem bizonyította az alperesi jogellenes magatartása és a felperes kára közötti közvetlen okozati összefüggést.

[31] A Kúria hangsúlyozza, gyakorlata értelmében a felülvizsgálati eljárásban – annak rendkívüli jogorvoslati jellege miatt – általában nincs helye a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésének (BH2012. 179.; Gfv.VII.30.094/2020/8.; Pfv.III.20.804/2020/10). A tényállás tisztázása, a bizonyítékok mérlegelése és értékelése a jogerős ítéletet hozó bíróság feladatkörébe tartozik. A Kúria a felülvizsgálati eljárásban a tényállást csak akkor módosíthatja vagy egészítheti ki, ha az iratellenes, életszerűtlen megállapításokat tartalmaz, vagy önmagával logikai ellentmondásban áll, illetve a bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül mérlegelte (KGD2006. 38.). Nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésnek csak az minősíthető, amikor a bizonyítékokból kizárólag egyfajta, a felülvizsgálattal támadott ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni (Pfv.VI.20.563/2020/4.; BH2013.119; BH2006.403).

[32] Az adott ügyben ilyen kivételes felülmérlegelésre okot adó körülményt a Kúria nem észlelt, mivel az eljáró bíróságok indokolási kötelezettségüknek eleget téve jogszabálysértés nélkül értékelték a rendelkezésre álló bizonyítékokat, az kirívóan okszerűtlennek nem tekinthető. Mérlegelésük során figyelembe vették egyrészt azt, hogy a Kft. a fennálló tartozása túlnyomó részét a perbeli időszakban törlesztette, ami arra utal, hogy ezen időszak alatt is folytatott tevékenységet, másrészt értékelték azt az alperes által állított és igazolt, ugyanakkor a felperes részéről a felülvizsgálati kérelmében sem vitatott tényt is, hogy a Kft. vagyont nem kizárólag az alperesi jogellenes készpénzfelvétel csökkentette, illetve csökkenthette, hanem a cégvezető által kötött ügylet alapján az érdekeltségébe tartozó vevő nemteljesítése.

[33] Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel támadott rendelkezését az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[34] Az rPp. 270.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó 78.§ (1) bekezdése szerint az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felperes viseli a saját felülvizsgálati költségét és köteles az alperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére, amely költség az alperesek képviseletét ellátó jogi képviselők ügyvédi munkadíjának összege. A Kúria a munkadíjat a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján a csatolt megbízási szerződés alapján állapította meg.

[35] Az ítélet ellen a felülvizsgálatot az rPp. 271. § (1) bekezdésének e) pontja zárja ki.

[36] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2021. október 12.

Dr. Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke, Dr. Tibold Ágnes sk. előadó bíró, Dr. Farkas Attila sk. bíró

A kiadmány hitelül:

/Seres Józsefné/

tisztviselő